

nævnte, hvor parlamentarikere også deltager, og det er fint, og frem for alt giver organisationen og den måde, den fungerer på, nogle muligheder for en formand til, næsten på eget initiativ, vil jeg sige, at give organisationen en profil.

Og dér konstaterer vi med glæde i Enhedslisten og vil meget gerne erkende, at den formand, vi har haft i den sidste periode, har været med til at give organisationen en sådan profil, men vi bliver også nødt til at slå fast, at det ikke er noget, der ligger i organisationen som sådan. En anden formand kunne have gjort organisationen fuldstændig usynlig.

Det her handler ikke om, at vi har været enige i alt, hvad den nuværende formand har gjort, det handler blot om at konstatere nøgternt, at den nuværende formand har gjort en kæmpe indsats for at gøre organisationen synlig og har placeret den parlamentariske forsamling på dagsordenen.

Men med en anden formand kunne det altså have været helt anderledes, for det er ikke den parlamentariske forsamling i sig selv, der har en styrke. Det synes vi jo er et rimelig stort problem, især fordi vi jo ved, at udpegningen af formanden måske ikke er noget, der udelukkende foregår på baggrund af kvaliteter; det er også noget, der foregår på baggrund af, hvilke lande skal nu have, og hvilke politiske grupperinger skal nu have.

Derfor er det vores opfattelse, at der må ske noget med den parlamentariske forsamling. Det handler meget om at gøre den til en parlamentarisk forsamling i stedet for at gøre den til et diplomatisk forum, hvor repræsentanter for forskellige lande mødes.

Det er jo netop repræsentanter for forskellige politiske strømninger i forskellige lande, der skal mødes, og derfor er det nødvendigt meget mere at arbejde i den retning, som man gør i Europarådet, at den parlamentariske forsamling udtrykker sig gennem politiske fraktioner eller politiske organiseringer og ikke så meget gennem landenes deltagelse.

Det har der været meget modstand imod, primært fra USA's side. USA har måske lidt vanskeligt ved at finde sig tilpas i sådan et traditionelt parlamentarisk mønster, som vi kender i Vesteuropa, men jeg mener ikke desto mindre, at det er helt afgørende. Hvis ikke det problem bliver løst, så vil den parlamentariske forsamling altid være svag i forhold til ministerdelen.

Vi har ikke været medforslagsstillere til denne her debat, fordi vi har denne her kritik af den parlamentariske forsamling; vi har heller ikke været medforslagsstillere på forslaget til vedtagelse, selv om vi har haft muligheden. Vi vil stemme for den, fordi vi er ikke imod det, der står, men vores overordnede konklusion er: Den parlamentariske forsamling må gøre sig fortjent til det samarbejde, der lægges op til.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil gerne sige tak til regeringen for en redegørelse, som når meget vidt omkring OSCE's samlede virksomhed, en redegørelse, som vi fuldt ud kan tilslutte os fra Kristeligt Folkepartis side.

Jeg vil pege på en enkelt ting i redegørelsen, som jeg synes er meget central i forhold til OSCE's virksomhed. Det er det, der står på side 1 i redegørelsen: Det er i stadig højere grad gennem det civile konfliktforebyggende arbejde, at OSCE således yder sit bidrag til europæisk stabilitet og samarbejde, det, der er blevet kaldt forebyggelseskultur.

Jeg synes sådan set, at udtrykket forebyggelseskultur omkring OSCE's virksomhed, både hvad angår ministerdelen og parlamentarikerdelen, er et rigtigt udtryk for det, der sker i OSCE, og sådan som vi fra Kristeligt Folkepartis side ser på OSCE's virksomhed.

Man kan selvfølgelig altid diskutere effektiviteten af den virksomhed, hvor langt kan man nå ikke mindst på baggrund af konsensus, men jeg vil godt understrege, at for Kristeligt Folkeparti at se er det en styrke i sig selv, at OSCE-landene mødes både på regeringsniveau og også på parlamentarikerniveau og på den måde er med til at fremme en fælles forståelse for menneskerettigheder og også for, hvad der skal til for at fremme fred og stabilitet i Europa. På den baggrund vil jeg sige, at vi også fuldt ud kan tilslutte os det forslag til vedtagelse, som er fremsat her i dag.

Man kan selvfølgelig spørge, hvor meget det betyder, at der kommer en årlig redegørelse. Men den årlige redegørelse, som regeringen her i dag har fremlagt, giver dog anledning til at gøre status og se på, hvor langt vi er nået inden for det samarbejde, som jeg også, som andre ordførere, mener i høj grad baserer sig på den styrke, det tillægges fra regeringernes side, og hvor der selvfølgelig kan være behov for, at parlamentarikerne så træder i karakter, som flere ordførere har været inde på.